DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 21 lutego 1938 r.

Nr 5

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

USTAWY:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

106

USTAWA

z dnia 1 lutego 1938 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Art. 1. Wydatki, ustalone w budżecie załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się w grupie A. Administracja o następujące kwoty:

1) w części 1 Prezydent Rzeczypospolitej
w wydatkach nadzwyczajnych
w dziale 2 „Kancelaria cywilna"
w nowoutworzonym § 11 „Reprezentacja" o . . . . 165.000 zł
w dziale 3 „Gabinet wojskowy"
w nowoutworzonym § 11 „Fundusz reprezentacyjny" o . . 35.000 zł

2) w części 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
w wydatkach zwyczajnych
w dziale 1 „Zarząd centralny"
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" o . . . . 10.000 zł
w § 4 „Środki lokomocji" o . . 5.000 zł
w § 5 „Pomieszczenie" o . . . 5.000 zł
w § 8 „Inne wydatki" o . . . . 12.000 zł
w dziale 2 „Województwa i starostwa"
w § 4 „Środki lokomocji" o . . 15.000 zł
w § 8 „Inne wydatki" o . . . . 95.000 zł
w dziale 4 „Policja Państwowa"
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" o . . . . 70.000 zł
w § 4 „Środki lokomocji" o . . . 3.000 zł.

Art. 2. W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się wpłatę do Skarbu Państwa w grupie B. Przedsiębiorstwa i Zakłady, w części 12 Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, w dziale 9 „Lasy Państwowe" o kwotę 415.000 zł.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 58).

107

USTAWA

z dnia 1 lutego 1938 r.

o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Art. 1. Wydatki zwyczajne, ustalone w budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się w grupie A. Administracja, w części 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, w dziale 4 „Policja Państwowa" o następujące kwoty:

w § 4 „Środki lokomocji" o . . 1.391.860 zł
w § 5 „Pomieszczenie" o . . . 313.350 „
w § 9 „Remont i konserwacja nieruchomości" o . . . 150.000 „
w § 10 „Umundurowanie" o . . 345.500 „
w § 11 „Wyszkolenie" o . . . 195.600 „
w § 12 „Uzbrojenie" o . . . . 292.050 „

Art. 2. W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 r. do 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się wpłatę do Skarbu Państwa w grupie C. Monopole, w części 8 Ministerstwo Skarbu, dział 16 „Monopol Spirytusowy" o kwotę 2.688.360 zł.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 59).

108

USTAWA

z dnia 1 lutego 1938 r.

o dodatkowym kredycie na rok 1937/38.

Art. 1. Wydatki zwyczajne, ustalone w budżecie załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147) zwiększa się w grupie A. Administracja, w części 9 Ministerstwo Sprawiedliwości, w dziale 2 „Wymiar sprawiedliwości" w § 9 „Remont i konserwacja nieruchomości" o 150.000 zł.

Art. 2. W budżecie, załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147), zwiększa się wpłatę do Skarbu Państwa w grupie C. Monopole w części 8 Ministerstwo Skarbu dz. 16, Monopol Spirytusowy o kwotę 150.000 zł.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 60).

109

USTAWA

z dnia 10 lutego 1938 r.

o ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego traktatu— Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 61).

110

USTAWA

z dnia 10 lutego 1938 r.

o ratyfikacji układu płatniczego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji układu płatniczego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego układu — Ministrom: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 62).

111

USTAWA

z dnia 10 lutego 1938 r.

o ratyfikacji międzynarodowej umowy, dotyczącej regulowania produkcji i zbytu cukru, podpisanej wraz z protokołem w Londynie dnia 6 maja 1937 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji międzynarodowej umowy, dotyczącej regulowania produkcji i zbytu cukru, podpisanej wraz z protokołem w Londynie dnia 6 maja 1937 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej umowy — Ministrom: Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 63)

112

USTAWA

z dnia 10 lutego 1938 r.

o ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 30 czerwca 1937 r. IV protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 30 czerwca 1937 r. IV protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższego protokołu — Ministrom: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 64).

113

USTAWA

z dnia 1 lutego 1938 r.

o dodatkowym kredycie na rok 1937/38 na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi.

Art. 1. Wydatki nadzwyczajne, ustalone w budżecie załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147) zwiększa się w grupie A. Administracja, w części 12 — Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, w dziale 3 „Popieranie produkcji rolnej", w paragrafie 20 „Subwencje na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi" o sumę 500.000 zł.

Art. 2. W budżecie załączonym do ustawy skarbowej z dnia 29 marca 1937 r. na okres od 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938 (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 147) zwiększa się wpłatę do Skarbu Państwa w grupie B. Przedsiębiorstwa i Za-

kłady, w części 12 — Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych, w dziale 9 „Lasy Państwowe" o kwotę 500.000 zł.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 lutego 1938 r. Nr 8, poz. 48).

114

USTAWA

z dnia 5 lutego 1938 r.

o spłacie niektórych wierzytelności hipotecznych.

Art. 1. (1) Przepisy ustawy niniejszej dotyczą wierzytelności hipotecznych, objętych ustawą z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 213), w stosunku do których z dniem 1 stycznia 1938 r. upłynął termin odroczenia zapłaty w tej ustawie określony.

(2) Przepisy ustawy niniejszej nie dotyczą długów rolniczych w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 59). Rozporządzenie Rady Ministrów może jednak określić zakres działania przepisów ustawy niniejszej w stosunku do długów rolniczych, objętych ustawą z dnia 29 marca 1933 r., powołaną w ustępie poprzedzającym.

Art. 2. Egzekucja kapitału wierzytelności hipotecznych jest niedopuszczalna do dnia 1 czerwca 1938 r.

Art. 3. (1) W sprawach o zapłatę wierzytelności hipotecznych sąd na wniosek dłużnika może udzielić ulgi w spłacie długu przez odroczenie terminu zapłaty długu w całości na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 1939 r., lub z rozłożeniem na raty na okres nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 1943 r.

(2) Orzekając o przyznaniu ulgi, sąd uwzględni stosunki gospodarcze dłużnika i wierzyciela, w szczególności sąd odmówi przyznania ulgi, jeżeli zdolność płatnicza i możliwości gospodarcze dłużnika pozwalają mu na zapłacenie długu. Sąd może również odmówić ulgi, jeżeli stwierdzi, że dłużnik w sposób złośliwy uchylał się od wykonania swoich zobowiązań, lub jeżeli czynem swoim spowodował zmniejszenie się wartości zabezpieczenia rzeczowego, albo też gdy wierzytelność uległa przerachowaniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 30, poz. 213) w skali niższej od 100%.

(3) Orzeczenie co do odroczenia terminu zapłaty wierzytelności i rozłożenia jej na raty wydaje sąd w trybie postępowania niespornego (incydentalnego), jeżeli dla tej wierzytelności istnieje już tytuł egzekucyjny. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy z dnia 17 maja 1898 r. w sprawach sądownictwa niespornego (Dz. U. Rzeszy z 1898 r., str. 339, 771) przeciw orzeczeniu wydanemu w tych sprawach służy zażalenie natychmiastowe. W postępowaniu niespornym (incydentalnym) nie ma środka odwoławczego do Sądu Najwyższego.

Art. 4. (1) Jeżeli wierzyciel przed dniem 31 grudnia 1939 r. zażąda zapłaty długu, służy dłużnikowi prawo spłaty kapitału wierzytelności hipotecznej — nie wyłączając wierzytelności w walutach zagranicznych — listami zastawnymi. Prawo spłaty listami zastawnymi wygasa, jeżeli spłata nie nastąpi do dnia 31 grudnia 1939 r.

(2) Prawo powyższe nie służy dłużnikowi, jeżeli:

a) sąd rozłożył spłatę długu na raty,
b) dług nie był oprocentowany,
c) dłużnik nabył nieruchomość w drodze kupna po 1 lipca 1932 r.

(3) W przypadku, gdy wierzytelność uległa przerachowaniu na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 30, poz. 213) w skali niższej od 100%, prawo spłaty długu hipotecznego listami zastawnymi może być uchylone przez sąd na wniosek wierzyciela, jeżeli sąd, uwzględniając położenie majątkowe zarówno dłużnika, jak i wierzyciela, uzna, że zdolność płatnicza i możliwości gospodarcze dłużnika pozwalają mu uiścić dług gotowizną. Art. 3 ust. (3) ma odpowiednie zastosowanie.

(4) Warunki i zasady spłaty listami zastawnymi ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzeń. Rozporządzenia te ustalą w szczególności, jakimi listami zastawnymi będzie można dokonywać spłat oraz po jakim kursie wierzyciele będą obowiązani przyjmować listy za-

stawne. Kurs ten jednak nie może być ustalony tak, aby strata kursowa wierzyciela przekroczyła 25% spłacanej wierzytelności.

Art. 5. (1) W razie trzymiesięcznej zwłoki dłużnika w uiszczeniu odsetek, należnych po dniu 1 stycznia 1938 r., dłużnik traci prawo do ulg, przewidzianych niniejszą ustawą.

(2) Sąd, rozkładając dług na raty, może zarazem orzec rygory na przypadek nieuiszczenia rat w oznaczonych terminach.

Art. 6. Z ulg, przewidzianych ustawą niniejszą, korzystają również dłużnicy osobiście odpowiedzialni za wierzytelność hipoteczną.

Art. 7. Cudzoziemcy korzystają z dobrodziejstwa ustawy niniejszej, jeżeli w odnośnym państwie obcym obywatele polscy są pod tym względem postawieni na równi z obywatelami własnymi.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu, każdemu we właściwym zakresie działania.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 lutego 1938 r. Nr 9, poz. 54).

115

USTAWA

z dnia 5 lutego 1938 r.

o ułatwieniach w zaciąganiu pożyczek w listach zastawnych.

Art. 1. (1) Pożyczce instytucji kredytu długoterminowego, udzielonej w listach zastawnych celem spłacenia wierzytelności hipotecznej, służy do wysokości ujawnionego w księdze hipotecznej (wieczystej) zabezpieczenia wierzytelności, która ma być spłacona, ten sam stopień pierwszeństwa hipotecznego, co wierzytelności spłaconej. Jeżeli hipoteka, zabezpieczająca powyższą wierzytelność, jest wyrażona w walucie zagranicznej, wówczas hipotekę tę przerachowuje się na walutę polską według zasad, ustalonych w rozdziale I rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509), po kursie z dnia poprzedzającego dzień przyznania pożyczki przez instytucję kredytu długoterminowego.

(2) Ujawnienie wierzytelności instytucji kredytu długoterminowego w księdze hipotecznej (wieczystej) nastąpi bez zgody niższych wierzycieli hipotecznych. Zgoda zaś wierzyciela hipotecznego, którego wierzytelność ma być spłacona z pożyczki, jest zbyteczna, jeżeli wykazane będzie, że całkowita spłata jego wierzytelności jest zabezpieczona.

(3) Przepisy artykułu niniejszego nie naruszają dalej idących uprawnień statutowych instytucji kredytu długoterminowego.

(4) Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do wydania w drodze rozporządzenia szczegółowych przepisów celem wykonania przepisów artykułu niniejszego z uwzględnieniem różnic, istniejących na poszczególnych obszarach ze względu na obowiązujące tam ustawodawstwo; rozporządzenie to może również określić, w jaki sposób ma być zabezpieczona spłata wierzyciela hipotecznego, przewidziana w ust. (2).

Art. 2. Wprowadza się do dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. w sprawie wierzytelności hipotecznych i listów zastawnych towarzystw kredytowych miejskich (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 543) zmiany następujące:

1) w art. 1 ust. (1) dodaje się zdanie drugie o brzmieniu: „Przedłuża się o lat dwa i pół okresy umorzenia pożyczek, zabezpieczających listy zastawne.";

2) art. 1 ust. (2) skreśla się;

3) art. 1 ust. (3) staje się ust. (2) i otrzymuje brzmienie:

„Listy zastawne towarzystw kredytowych miejskich, wypuszczone na podstawie wierzytelności wymienionych w ust. (1), ulegają umorzeniu na zasadach, odpowiadających okresom umorzenia i wstrzymania spłaty kapitału tych wierzytelności. Listy zastawne z oznaczonymi terminami umorzenia powinny być ostemplowane z zaznaczeniem na nich przedłużenia okresu umorzenia o dwa i pół lat.";

4) do art. 5 dodaje się nowy ust. (2) następującej treści:

„Upoważnia się Ministra Skarbu do zmiany w czasie do dnia 1 stycznia 1939 r. terytorialnego zakresu działania poszczególnych to-

warzystw kredytowych miejskich w drodze rozporządzenia."

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu, każdemu we właściwym zakresie działania.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 15 lutego 1938 r. Nr 9, poz. 55).

116

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lutego 1938 r.

w sprawie dodatkowych kredytów na rok 1937/38.

Na podstawie art. 59 ust. (2) ustawy konstytucyjnej Rada Ministrów przyznaje w załączonym do ustawy skarbowej budżecie na okres od dnia 1 kwietnia 1937 do 31 marca 1938, w grupie A. Administracja, następujące kredyty dodatkowe:

1) w części 1 Prezydent Rzeczypospolitej
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 3 „Gabinet wojskowy"
w § 1 „Płace" . . . . . 50.400 zł

2) w części 3 Kontrola Państwowa
w wydatkach zwyczajnych:
w § 1 „Płace" . . . . . 206.000 „

3) w części 7 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 4 „Policja Państwowa"
w § 1 „Płace" . . . . . 1.222.960 „
w § 2 „Różne świadczenia osobowe" . . . . . . 102.315 „
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" . . . . . 547.000 „
w § 10 „Umundurowanie" . . 100.000 „

Razem . . 1.972.275 zł

4) w części 8 Ministerstwo Skarbu
a) w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 1 „Zarząd centralny"
w rozdziale 1 „Zarząd centralny Ministerstwa Skarbu":
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" . . . . . . 55.000 zł
w dziale 2 „Władze i urzędy skarbowe"
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" . . . . . . 850.000 „
w dziale 3 „Władze i urzędy celne"
w § 2 „Różne świadczenia osobowe" . . . . . . 105.000 „
w dziale 4 „Straż graniczna"
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" . . . . . . 37.000 „
w § 4 „Środki lokomocji" . . 33.190 „
w § 6 „Wydatki biurowe" . . . 18.500 „
w § 8 „Inne wydatki" . . . . 29.300 „
w § 9 „Budownictwo" . . . . 35.900 „
w § 10 „Umundurowanie" . . 54.000 „
w § 12 „Wyszkolenie" . . . . 65.000 „
b) w wydatkach nazwyczajnych:
w dziale 2 „Władze i urzędy skarbowe"
w § 14 „Likwidacja zaległości egzekucyjnych" . . . . 100.000 „

Razem . . 1.382.890 zł

5) w części 9 Ministerstwo Sprawiedliwości
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 2 „Wymiar sprawiedliwości"
w § 3 „Podróże służbowe i przesiedlenia" . . . . . 60.000 zł
w § 10 „Wydatki sądowe" . . 321.000 „
w dziale 3 „Więziennictwo"
w § 11 „Utrzymanie więźniów" . 450.000 „

Razem . . 831.000 zł

6) w części 12 Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 3 „Popieranie produkcji rolnej"
w § 21 „Pożyczki na inwestycje, związane z usprawnieniem obrotu produktami rolnymi" . 500.000 zł

7) w części 13 Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
w wydatkach zwyczajnych:
w dziale 1 „Administracja szkolna"
w § 1 „Płace" . . . . . 231.000 „
w dziale 4 „Szkolnictwo ogólnokształcące
w § 1 „Płace" . . . . . 1.240.000 „
w dziale 5 „Szkolnictwo zawodowe"
w § 1 „Płace" . . . . . 610.000 „

Razem . . 2.081.000 zł

8) **w części 14 Ministerstwo Opieki Społecznej**

w wydatkach zwyczajnych:

w dziale 11 „Państwowa pomoc lekarska dla funkcjonariuszów państwowych"

w § 10 „Wynagrodzenie personelu lekarskiego i administracyjnego, honoraria za porady oraz leczenie" . . . . . 750.000 zł

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Sławoj Składkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 15 lutego 1938 r. Nr 36, poz. 37).

117

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 22 stycznia 1938 r.

o sposobie udowodnienia czynnego udziału w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

Na podstawie art. 2 ust. (2) ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464) zarządzam co następuje:

§ 1. Czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego, uprawniający do ubiegania się o pracę w trybie i na warunkach ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość Państwa Polskiego (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464), stwierdza zaświadczenie, wystawione przez właściwe władze wojskowe.

§ 2. Zaświadczenie otrzymać mogą osoby, które:

a) należały do organizacyj lub formacyj niepodległościowych wymienionych w załączniku Nr 1,

b) nie należąc do organizacyj lub formacyj niepodległościowych, brały czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego.

§ 3. Władzami właściwymi do wydania zaświadczeń dla osób, należących do organizacyj lub formacyj niepodległościowych są:

1) Wojskowe Biuro Historyczne,

2) Komisja Kwalifikacyjna Polskiej Organizacji Wojskowej przy Wojskowym Biurze Historycznym,

3) Archiwum Wojskowe,

4) Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VII,

5) Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VIII,

w zależności od okoliczności, która z wyżej wymienionych władz oraz instytucyj przechowuje akta danej organizacji lub formacji niepodległościowej (załącznik Nr 2).

§ 4. Władzą właściwą do wydawania zaświadczeń:

a) dla osób, które nie należąc do organizacyj lub formacyj niepodległościowych, wyszczególnionych w załączniku Nr 1, brały czynny udział w walkach o niepodległość Państwa Polskiego,

b) dla osób, które z jakichkolwiek powodów nie otrzymały zaświadczenia od władzy właściwej wskazanej w § 3,

jest Ogólna Komisja Orzekająca przy Wojskowym Biurze Historycznym, która wydaje zaświadczenia według wzoru, podanego w załączniku Nr 3.

§ 5. W przypadku niemożności uzyskania zaświadczenia od władz lub instytucyj, wymienionych w § 3, interesowany powinien przedstawić Ogólnej Komisji Orzekającej przy Wojskowym Biurze Historycznym oświadczenie, wystawione przez co najmniej dwóch świadków, odznaczonych Krzyżem lub Medalem Niepodległości, którzy jednocześnie z interesowanym pełnili służbę w danej organizacji lub formacji niepodległościowej, stwierdzające czynny udział interesowanego w walkach o niepodległość; podpisy świadków mają być uwierzytelnione.

§ 6. Podania o wydanie zaświadczeń, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, oraz zaświadczenia te są wolne od opłat stemplowych na mocy art. 142 pkt 5) oraz art. 160 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 1 lipca 1936 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404).

§ 7. Zaświadczenia, wydane do czasu ogłoszenia rozporządzenia niniejszego przez władze lub instytucje wojskowe, wskazane w § 3, a stwierdzające udział danej osoby w organizacjach lub formacjach niepodległościowych wymienionych w załączniku Nr 1, zachowują nadal swą ważność i zastępują zaświadczenia wymienione w § 1.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9 lutego 1938 r. Nr 8, poz. 50).

Załączniki do rozp. Min. Spraw Wojsk. z dnia 22 stycznia 1938 r. Dz. Urz. Min. Sk. poz. 117).

Załącznik Nr 1
do § 2.

WYKAZ ORGANIZACYJ ORAZ FORMACYJ NIEPODLEGŁOŚCIOWYCH.

L. p.	Nazwa organizacji lub formacji	Czas działalności niepodległościowej
1	Organizacja Bojowa Polskiej Partii Socjalistycznej	od 1 sierpnia 1904 r. do 31 grudnia 1912 r.
2	Związek Walki Czynnej	od 1 czerwca 1908 r. do 6 sierpnia 1914 r.
3	Związek Strzelecki	od 1 grudnia 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
4	Strzelec	od 1 grudnia 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
5	Armia Polska	od 1 października 1910 r. do 6 sierpnia 1914 r.
6	Polskie Drużyny Strzeleckie	od 31 lipca 1911 r. do 6 sierpnia 1914 r.
7	Sokole Drużyny Polowe	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
8	Drużyny Bartoszowe	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
9	Drużyny Tow. im. Kościuszki	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
10	Drużyny Podhalańskie	od 1 lipca 1912 r. do 6 sierpnia 1914 r.
11	Legiony Polskie (Polski Korpus Posiłkowy, Polska Siła Zbrojna)	od 1 sierpnia 1914 r. do 11 listopada 1918 r.
12	Bajończycy	od 21 sierpnia 1914 r. do 22 sierpnia 1915 r.
13	Legion Puławski	od 18 października 1914 r. do 13 października 1915 r.
14	Brygada Strzelców Polskich	od 13 października 1915 r. do 21 lutego 1917 r.
15	Dywizja Strzelców Polskich	od 21 lutego 1917 r. do 6 sierpnia 1917 r.
16	I Korpus Polski	od 6 sierpnia 1917 r. do 7 lipca 1918 r.
17	II Korpus Polski	od 6 grudnia 1917 r. do 12 maja 1918 r.
18	III Korpus Polski	od 15 stycznia 1918 r. do 22 sierpnia 1918 r.
19	Oddział Polski w Odesie	od 23 listopada 1917 r. do 20 kwietnia 1918 r.
20	Polska Oddzielna Brygada na Kaukazie	od 25 grudnia 1917 r. do 26 lipca 1918 r.
21	Oddział na Murmaniu	od 29 czerwca 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
22	Oddział na Kubaniu	od 24 sierpnia 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
23	IV Dywizja Gen. Żeligowskiego	od 23 października 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
24	V Dywizja Syberyjska	od 23 czerwca 1918 r. do 11 listopada 1918 r.

L. p.	Nazwa organizacji lub formacji	Czas działalności niepodległościowej
25	Armia Polska we Francji	od 4 czerwca 1917 r. do 11 listopada 1918 r.
26	Polska Organizacja Wojskowa	od 1 września 1914 r. do 6 kwietnia 1923 r.
27	Zarządy Związków Wojskowych Polaków	od 24 marca 1917 r. do 1 lipca 1918 r.
28	Naczelny Polski Komitet (Naczpol)	od 21 czerwca 1917 r. do 31 stycznia 1918 r.
29	Naczelna Rada Polskiej Siły Zbrojnej	od 1 lutego 1918 r. do 4 marca 1918 r.
30	Organizacja Werbunkowo-Agitacyjna	od 13 maja 1918 r. do 5 stycznia 1919 r.
31	Pogotowie Bojowe Polskiej Partii Socjalistycznej	od 11 maja 1918 r. do 11 listopada 1918 r.
32	Oddziały Obrony Lwowa	od 1 listopada 1918 r. do 20 listopada 1918 r.
33	Organizacje przygotowawcze do powstania wielkopolskiego:	
	a) Batalion Pograniczny Nr 1 w Szczypiornie	od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
	b) Rada Robotników i Żołnierzy	od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
	c) Służba Straży i Bezpieczeństwa	od 10 listopada 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
	d) Organizacja Wojskowa Pomorze (Towarzystwo b. żołnierzy)	od 27 grudnia 1918 r. do 10 sierpnia 1919 r.
34	Oddziały i instytucje wojska wielkopolskiego	od 27 grudnia 1918 r. do 18 lutego 1919 r.
35	Straż Ludowa i Obrona Krajowa (na Pomorzu)	od 10 listopada 1918 r. do 10 lutego 1919 r. (do 10 sierpnia 1919 r.)
36	Pułk Strzelców im. Bartosza Głowackiego	od 1 listopada 1917 r. do 6 kwietnia 1918 r.
37	Oddział Mikuliniecki	od 16 października 1918 r. do 2 kwietnia 1919 r.
38	Oddziały Polskie we Włoszech	od 1 grudnia 1917 r. do 5 listopada 1918 r.
39	Legion w Finlandii	od 24 kwietnia 1917 r. do 1 marca 1918 r.
40	Samoobrona Ziemi Grodzieńskiej	od 12 listopada 1918 r. do 1 marca 1919 r.
41	Samoobrona Litwy i Białorusi	od 28 października 1918 r. do 1 stycznia 1919 r.
42	Partyzancki Oddział mjr. Dąbrowskiego	od 6 stycznia 1919 r. do 1 lutego 1919 r.
43	Powstanie śląskie: pierwsze	od 15 sierpnia 1919 r. do 26 sierpnia 1919 r.
	" " drugie	od 19 sierpnia 1920 r. do 25 sierpnia 1920 r.
	" " trzecie	od 2 maja 1921 r. do 25 czerwca 1921 r.
44	Ochotnicza Legia Kobiet	od 1 listopada 1918 r. do 1 lutego 1922 r.

Załącznik Nr 2
do § 3.

Wykaz władz oraz instytucyj wojskowych przechowujących akta organizacyj i formacyj niepodległościowych.

L. p.	Władza lub instytucja wojskowa	Przechowuje akta formacyj lub organizacyj niepodległościowych	Uwagi
1	Wojskowe Biuro Historyczne	Organizacji Bojowej P. P. S., Związku Walki Czynnej, Związku Strzeleckiego, Strzelca, Armii Polskiej, Polskich Drużyn Strzeleckich, Drużyn Bartoszowych, Drużyn Tow. im. Kościuszki, Drużyn Podhalańskich, Pogotowia Bojowego Polskiej Partii Socjalistycznej, Oddziału Mikulinieckiego, Polskiej Organizacji Wojskowej, Sokolich Drużyn Polowych.	
2	Komisja Kwalifikacyjna P. O. W. przy Wojskowym Biurze Historycznym	Polskiej Organizacji Wojskowej.	
3	Archiwum Wojskowe	Legionów Polskich (Polskiego Korpusu Posiłkowego, Polskiej Siły Zbrojnej), Bajończyków, Legionu Puławskiego, Brygady Strzelców Polskich, Dywizji Strzelców Polskich, I Korpusu Polskiego, II Korpusu Polskiego, III Korpusu Polskiego,	

L. p.	Władza lub instytucja wojskowa	Przechowuje akta formacyj lub organizacyj niepodległościowych	Uwagi
3	Archiwum Wojskowe	Oddziału Polskiego w Odesie, Polskiej Oddzielnej Brygady na Kaukazie, Oddziału na Murmaniu, Oddziału na Kubaniu, IV Dywizji Gen. Żeligowskiego, V Dywizji Syberyjskiej, Armii Polskiej we Francji, Zarządów Związków Wojskowych Polaków, Naczelnego Polskiego Komitetu (Naczpol), Naczelnej Rady Polskiej Siły Zbrojnej, Organizacji Werbunkowo-Agitacyjnej, Oddziałów Obrony Lwowa, Pułku Strzelców im. Bartosza Głowackiego, Oddziałów Polskich we Włoszech, Legionu w Finlandii, Samoobrony Ziemi Grodzieńskiej, Samoobrony Litwy i Białorusi, Partyzanckiego Oddziału mjr. Dąbrowskiego, Pierwszego, drugiego i trzeciego Powstania Śląskiego, Ochotniczej Legii Kobiet.	
4	Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VII w Poznaniu	Batalionu Pogranicznego Nr 1 w Szczypiornie, Rady Robotników i Żołnierzy, Służby Straży i Bezpieczeństwa, Oddziałów i instytucyj wojska wielkopolskiego, Straży Ludowej i Obrony Krajowej.	zależnie od obszaru działalności
5	Dowództwo Okręgu Korpusu Nr VIII w Toruniu	Organizacji Wojskowej Pomorze (Towarzystwo b. żołnierzy), Straży Ludowej i Obrony Krajowej.	"

Załącznik Nr 3
do § 4.

....
Nazwa władzy lub instytucji wojskowej

Nr...
(porządkowy zaświadczenia).

ZAŚWIADCZENIE

Zaświadczam niniejszym, że...
(imię i nazwisko)

urodzony dnia.. w ....
(dzień, miesiąc i rok) (miejscowość, gmina, powiat)

...., syn...
(województwo) (imię ojca oraz imię i nazwisko pa-

.... brał czynny udział w walkach o niepodległość Pań-
nieńskie matki)

stwa Polskiego.

Zaświadczenie niniejsze służy wyłącznie do ubiegania się o pracę na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1937 r. o zapewnieniu pracy i o zaopatrzeniu uczestników walk o niepodległość (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 464).

....
(miejscowość, dzień, miesiąc i rok wystawienia)

....
(podpis)

Pieczęć okrągła

118

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SKARBU

z dnia 21 stycznia 1938 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) oraz stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 450) zarządza się co następuje:

§ 1. Benzol, przeznaczony do przerobu na półprodukty organiczne, może być wysyłany przez wytwórnie bez uiszczenia opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, tylko na podstawie zaświadczenia wojewódzkiej władzy przemysłowej stwierdzającego, że fabryka lub zakład, któremu benzol ma być dostarczony, trudni się jego przerobem na półprodukty organiczne.

§ 2. Wytwórnie benzolu są obowiązane zawiadamiać właściwe władze wymiarowe dla opłat od benzolu o każdej wysyłce benzolu bez uiszczenia opłat na podstawie zaświadczenia wojewódzkiej władzy przemysłowej, z podaniem ilości wysłanego benzolu.

§ 3. Fabryka lub zakład, do którego został wysłany benzol do przerobu na półprodukty organiczne, obowiązany jest przed upływem trzech dni od daty odbioru wysłać do wytwórni benzolu potwierdzenie odbioru z podaniem ilości otrzymanego benzolu.

§ 4. Benzol, wysłany przez wytwórnie do przerobu na półprodukty organiczne w czasie od dnia 3 lutego 1937 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, podlega zwolnieniu od opłat na Państwowy Fundusz Drogowy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy przemysłowej, wymienionych w § 1, i potwierdzeń odbioru, wymienionych w § 3.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *Ulrych*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 66).

119

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 31 grudnia 1937 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 3 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 394) nastąpiła w dniu 9 listopada 1937 r. ratyfikacja podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 46, poz. 312) do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 83, poz. 744), oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego w wykonaniu jego postanowień końcowych dokonana została w Warszawie dnia 23 grudnia 1937 r.

Tekst wspomnianego protokołu dodatkowego wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 132).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 72).

120

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 stycznia 1938 r.

o ratyfikacji i wymianie dokumentów ratyfikacyjnych układu między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych, podpisanego wraz z protokołem końcowym w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 3 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 395) nastąpiła w dniu 7 sierpnia 1937 r. ratyfikacja układu między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych, podpisanego wraz z protokołem końcowym w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r., oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego układu, w wykonaniu jego art. 8, dokonana została w Warszawie dnia 23 grudnia 1937 r.

Tekst wspomnianego układu wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 kwietnia 1937 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż układu (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 245).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 18 lutego 1938 r. Nr 10, poz. 74).

121

OBWIESZCZENIE URZĘDU DŁUGÓW PAŃSTWA

z dnia 1 lutego 1938 r.

w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), zostały w drodze losowania w okresie czasu od 5 do 27 stycznia 1938 r. umorzone we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr	Data wylosowania	Nr	Data wylosowania
85	—20.I.—1938 r.	12263	—27.I.—1938 r.
4206	—27.I.— „	14667	—13.I.— „
4445	— 5.I.— „	16751	—13.I.— „
5016	—13.I.— „	21270	—27.I.— „
5784	— 5.I.— „	24945	— 5.I.— „
6253	—20.I.— „	29136	—13.I.— „
6826	— 5.I.— „	30560	—27.I.— „
9005	— 5.I.— „	30633	—20.I.— „
9254	—13.I.— „	30921	—13.I.— „
10202	—13.I.— „	31181	— 5.I.— „
10941	—20.I.— „	32053	—20.I.— „
11756	— 5.I.— „	33225	—27.I.— „
11814	—27.I.— „	34643	—27.I.— „
12132	—20.I.— „	36091	—20.I.— „

Dyrektor Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr Jakubowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 9 lutego 1938 r, Nr 31, poz. 27).

122

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 12 lutego 1938 r.

w sprawie czasopism, przeznaczonych do ogłoszeń rejestrowych spółdzielni, należących do Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i Skarbu o rejestrze spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr 57 z r. 1934, poz. 504) podaję do wiadomości, iż organami do ogłoszeń rejestrowych spółdzielni, należących do Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, są czasopisma: „Poradnik Spółdzielni" w Warszawie, „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych" w Warszawie i „Poradnik Mleczarski i Jajczarski" w Warszawie, z tym, że statuty tych spółdzielni oznaczają jeden z wymienionych wyżej organów.

Przewodniczący Rady Spółdzielczej:
(—) *Dr Całkosiński.*

123

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr 500 (do art. 65 u. o. s.). Do podstawy wymiaru opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 64 u. o. s., nie zalicza się wynagrodzenia, które nabywca prawa wydobywania ciał kopalnych zobowiązuje się zapłacić w stosunku do ilości wydobytych ciał kopalnych,— także wtedy, gdy według umowy obowiązek płacenia tego wynagrodzenia ma ustać z chwilą, w której suma rat wynagrodzenia osiągnie pewną kwotę w umowie oznaczoną (Do Nr D. V. 48380/5/37).

Nr 501 (do art. 152). Art. 71 prawa o postępowaniu administracyjnym z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) głosi: „Jeżeli nie ma podstawy prawnej lub faktycznej do merytorycznego załatwienia sprawy, będącej przedmiotem podania, władza pozostawia je bez załatwienia, a sprawę wszczętą już umarza, czyniąc odpowiednią adnotację na akcie i w miarę okoliczności zawiadamiając petenta".

Jeśli opłaty stemplowej należnej od **podania,** które władza postanowiła załatwić w sposób wskazany w art. 71 pr. o post. adm., nie uiszczono lub ją uiszczono tylko w części, to należy: a) gdy władza zamierza **zawiadomić** petenta o pozostawieniu podania bez załatwienia, wprzód zażądać uiszczenia opłaty stemplowej (art. 152 u. o. s., §§ 178 i 179 r. w. s.), b) gdy władza poprzestaje na umieszczeniu adnotacji na akcie — zaniechać żądania opłaty stemplowej. (Tę samą zasadę prawną wypowiada—co do podań ponaglających — wykładnia Nr 106, ogłoszona w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 33 z 1927 r.) (Nr D. V. 46931/5/36).

124

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 lutego 1938 r.

L. D. III. 1776/4/38

w sprawie zasad prowadzenia dzienników kasowych oraz ewidencji blankietów pokwitowań kasowych, świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach oraz do wszystkich Urzędów Skarbowych (Opłat Stemplowych).

Do postanowień okólnika z dn. 15 marca r. ub. L. D. III. 2501/4/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 8, poz. 241 z r. 1937), Ministerstwo Skarbu wprowadza od 1 kwietnia r. b. następujące zmiany i uzupełnienia:

1) w punkcie 2) lit. a) skreśla się wyrazy: „daniny majątkowej";

2) w punkcie 7) po wyrazach: „z dziennika specjalnego Nr 1" (w wierszu trzecim), dodaje się słowo „i";

3) w punkcie 9) lit. a), po wyrazach: „Nr kolejny księgi bierczej" (w wierszu szóstym), dodaje się wyrazy: „i Nr dotyczącego tytułu wykonawczego";

4) w punkcie 17) lit. a) wyrazy: „daninę majątkową" (w wierszu drugim i trzecim) zastępuje się wyrazami: „dodatek z art. 7";

5) w punkcie 19) dodaje się na końcu nowe zdanie: „W dzienniku specjalnym Nr 2 dla podatku gruntowego zapisuje się wpływy do osobnych przedziałek, przeznaczonych dla każdej gminy oddzielnie; w związku z czym:

a) zwalnia się kasy od obowiązku sporządzania osobnych zestawień dla podziału wpływów z podatku gruntowego między Skarb Państwa i uprawnione związki samorządowe (§ 13 ustęp 2 przepisów dla kas);

b) ustala się obowiązek zakładania dla wpływów podatku gruntowego w gotówce jednego zeszytu dziennika specjalnego Nr 1".

6) punkt 21 staje się nieaktualny;

7) zaznacza się, że w przypadku, gdy ilość przedziałek w dzienniku specjalnym Nr 2 jest niewystarczająca, następny arkusz wkładkowy tego dziennika, po odcięciu w nim części arkusza, obejmującego 1 i 2-gą przedziałkę, może być wykorzystany, jako dodatkowy arkusz wkładkowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

125

OKÓLNIK T. 2 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 lutego 1938 r.

L. D. IV. 2070/2/38

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1107 p. 2).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Przekaźniki (relais) stosowane w urządzeniach elektrycznych do sterowania wyłączników, przełączników, regulatorów itp. przyrządów, należy clić według poz. 1107 p. 2 litery odpow. taryfy celnej.

Działanie przekaźników polega na wprowadzaniu do układu połączeń, w pewnych warunkach, nowego lub pobocznego źródła prądu, któremu aparat ten **przekazuje** czynność zapoczątkowaną przez pierwotne lub główne źródło prądu; przekaźniki służą więc **do włączania i przerywania obwodu prądu.**

Charakterystyczną cechą każdego przekaźnika są kontakty prądowe (styki). Styki te są zwierane lub rozłączane za pośrednictwem dźwigni, przekładni zębatych, sprężyn itp., przy pomocy różnych organów i mechanizmów rozruchowych, których konstrukcja jest zależna od rodzaju przekaźnika; mogą to więc być elektromagnesy z ruchomymi rdzeniami lub kotwiczkami, tarcze metalowe obracające się w polu magnetycznym, różnego rodzaju układy cewek, blaszki bimetalowe wyginające się pod wpływem nagrzania przepływającym prądem itp.; ponadto przekaźniki mogą posiadać urządzenia do regulacji i nastawiania wielkości prądu, napięcia, oporu lub innych wielkości elektrycznych.

Poz. 1107 p. 2 przewiduje wyłączniki w skrzyniach z przekaźnikami; należy przez to rozumieć, że wyłączniki nadchodzące z przekaźnikami zmontowanymi lub przeznaczonymi do zmontowania na samych wyłącznikach podlegają ocleniu łącznie z tymi przekaźnikami według właściwej litery podziału wagowego punktu 2 poz. 1107 taryfy celnej.

Natomiast przekaźniki, nawet nadchodzące razem z wyłącznikami, lecz wykonane w formie osobnych aparatów przeznaczonych do umieszczenia na centralnych tablicach rozdzielczych, należy clić osobno od wyłączników.

Przekaźniki Buchholza, służące do zabezpieczania transformatorów olejowych od skutków nadmiernego nagrzewania, należy clić również według poz. 1107 p. 2 lit. odpow. taryfy celnej.

Przekaźniki te stanowią zbiorniczki z umieszczonymi wewnątrz dwoma pływakami, które opadając na kontakty, zwierają je i sygnalizują w ten sposób uszkodzenie, względnie odłączają transformator od sieci.

Nie są objęte poz. 1107 p. 2 następujące przekaźniki:

a) telefoniczne, stanowiące części łącznic telefonicznych, a więc objęte punktem 4, poz. 1115 taryfy celnej,

b) wszelkie wchodzące w skład urządzeń elektrycznych kolejowej sygnalizacji blokowej, a więc przewidziane w p. 2, poz. 1119 tar. cel.

Oba powyższe rodzaje przekaźników są charakterystyczne pod względem budowy, wymiarów i cech zewnętrznych, co pozwala odróżniać je od innych przekaźników.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

126

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 lutego 1938 r.

L. D. V. 40198/4/37

w sprawie ulg w podatku przemysłowym od obrotu dla hurtowych sprzedawców pism periodycznych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu, na podstawie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339), zezwala hurtowym sprzedawcom pism periodycznych, na opłacanie od osiągniętych obrotów podatku przemysłowego od obrotu według 0,75% stawki podatkowej.

Ulga powyższa ma zastosowanie z urzędu (bez składania indywidualnych podań) do obrotów osiągniętych poczynając od dnia 1 stycznia 1937 roku.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

127

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 lutego 1938 r.

L. D. V. 2118/2/38

w sprawie stosowania przepisu art. 5 p. 8 ustawy o podatku dochodowym w odniesieniu do osób prawnych z siedzibą za granicą.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 29 listopada 1937 r. L. Rej. 5262/35.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Zaskarżonym orzeczeniem odmówiono skarżącemu Zakonowi zwolnienia od podatku dochodowego na lata 1928 — 1933 z tym umotywowaniem, że zwolnienie z art. 5 p. 8 ustawy o podatku dochodowym przysługuje tylko tym osobom prawnym, których siedziba znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej.

W odpowedzi na skargę motywuje władza pozwana bliżej swe stanowisko, wywodząc, że intencją ustawodawcy było w przypadku art. 5 p .8 zwolnienie od podatku tych osób, które swe dochody obracają na cele ogólnej użyteczności z korzyścią dla społeczeństwa polskiego, a nie obcego, spełniając w ten sposób wobec polskiego społeczeństwa szczególne obowiązki uzasadniające korzystniejsze ich traktowanie pod względem podatkowym.

Uznając stanowisko zajęte w odpowiedzi na skargę za trafne, uznał jednak Najwyższy Trybunał Administracyjny postępowanie za dotknięte istotną wadliwością, kwestia bowiem, czy skarżący Zakon zużywał swe dochody, osiągane z położonych w Polsce źródeł dochodu, na cele charytatywne na terenie Polski, czy choćby nawet na obszarze swej siedziby w Niemczech, jednak na takież cele związane z korzyścią dla społeczeństwa polskiego — nie była w postępowaniu wyjaśniona. Motyw zaskarżonej decyzji, że decydujące znaczenie dla zastosowania art. 5 p. 8 ma położenie siedziby osoby prawnej na terenie Rzeczypospolitej, słusznie zwalcza skarga powołaniem się na przepisy ustawy o podatku dochodowym, z których wynika, że zagraniczne osoby prawne w zakresie swego ograniczonego obowiązku podatkowego w Polsce traktowane są na równi z osobami prawnymi mającymi siedzibę w Polsce. Okoliczność, że osoba prawna ma siedzibę za granicą, nie wyklucza więc zastosowania do niej przepisu art. 5 p. 8 ustawy, byleby sposób zużytkowania jej dochodów z uwagi na cel i jego znaczenie dla społeczeństwa polskiego mieścił się w ramach tego przepisu.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *K. Janczewski.*
Naczelnik Wydziału.

128

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 lutego 1938 r.

L. D. VI. 10261/3/37

w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi zapalniczkami sporządzonymi ze złota lub srebra.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkich Dyrekcyj Ceł oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 30 maja 1933 r. L. D. VI. 1994/3/33 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 154 z r. 1933) w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi zapalniczkami i ich częściami zamiennymi, który nakazuje jednakowe traktowanie skonfiskowanych zapalniczek bez względu na rodzaj materiału z jakiego je sporządzono, Ministerstwo Skarbu poleca zapalniczek sporządzonych ze złota lub srebra oraz posiadających części złote lub srebrne (opaski, okucia itp.) nie niszczyć, a przesyłać je do Mennicy Państwowej w Warszawie ul. Markowska 18, która potwierdzi odbiór przesyłki.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

w sprawie przeniesienia biur Ochrony Skarbowej.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż biura Inspektoratu Głównego Ochrony Skarbowej, Inspektoratu Okręgowego Ochrony Skarbowej przy Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie oraz Brygady Ochrony Skarbowej przy tejże Izbie Skarbowej zostały przeniesione w dniu 25 stycznia 1938 r. z gmachu przy ulicy Senatorskiej 29 do gmachu przy ulicy Pierackiego 18 w Warszawie.

Obsługa telefoniczna tych biur jest następująca:

telefon Nr 5-71-20, centrala, czynny od godz. 8 do godz. 16,

telefon Nr 5-71-21, dyżurny urzędnik, telefonogramy, czynny od godz. 16 do godz. 8,

telefon Nr 5-71-22, inspektor okręgowy Ochrony Skarbowej,

telefon Nr 5-71-23, informacja,

telefon Nr 5-71-24, sekretariat.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 18 lutego 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	89,97	89,50
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,26$\frac{1}{2}$	5,24
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,26	5,23$\frac{1}{2}$
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	296,64	294,90
Franki francuskie . . .	100 Fr.	17,52	17,22
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	123,15	122,35
Funty angielskie	1 Ł.	26,60	26,44
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,95
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,25	99,75
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,60	16,90
Korony duńskie	100 K.	118,75	117,90
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	133,58	132,60
Korony szwedzkie . . .	100 K.	137,19	136,20
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	21,80	20,90
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,75	11,25
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	101,00	95,00
Pengő węgierskie . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	99,50	97,00

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	295,90	296,64	295,16
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Bruksela	100 Blg.	89,75	89,97	89,53
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	100,00	100,25	99,75
Helsinki	100 Mk.	—	11,75	11,69
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	118,45	118,75	118,15
Londyn	1 Ł.	26,53	26,60	26,46
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,85	27,71
Montreal	1 Dol.	—	5,27$\frac{1}{2}$	5,25
Nowy Jork . . .	1 Dol.	—	5,27$\frac{7}{8}$	5,25$\frac{3}{8}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,27	5,28$\frac{1}{4}$	5,25$\frac{3}{4}$
Oslo	100 K.	133,25	133,58	132,92
Paryż	100 Fr.	17,42	17,52	17,32
Praga	100 K.	18,52	18,57	18,47
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	136,85	137,19	136,51
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,60	26,46
Wiedeń	100 Szyl	—	99,25	98,75
Zurych	100 Fr.	122,85	123,15	122,55
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	116,00	110,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.